

Professorat interí Sota mínims

Les condicions laborals d'aquest col·lectiu comporta un major desgast físic i psíquic que dificulta considerablement l'eficac realització de la feina.

Ningú no discuteix avui dia les difícils condicions en les quals desenvolupen la seva tasca la majoria dels docents i el desgast, físic i psíquic, que això comporta. Aquesta situació, que comença ja a ser coneguda també per la resta de la gent, s'agreuja, especialment, en el cas del col·lectiu de substituïts/es i interins/es. A la dificultat de la feina cal afegir-hi uns condicionants (temporalitat, incertesa, canvis continuats, avaluació constant de la feina...) que fan molt difícil poder tirar endavant amb la tasca docent sense que se'n ressenti la salut física i psíquica.

Tothom té clara la necessitat de comptar amb aquest col·lectiu per al bon funcionament dels centres, però poques vegades som capaços de realitzar un esforç d'empatia que ens permeti fer-ne una valoració justa. La feina de substitucions obliga a un pelegrinatge continu, amb desplaçaments constants, que poden anar fàcilment dels 10 fins al centenar de quilòmetres, amb la incertesa de no saber què hi trobaràs, potser un horari que puguis compaginar amb la teva vida familiar, o potser no; potser uns nous companys de feina que et facilitin les eines i la informació necessària per a desenvolupar la teva tasca, o potser no; potser uns nous alumnes que et respectin i respectin la teva feina, malgrat la seva temporalitat, o potser no; potser una direcció conscient de la dificultat de la teva tasca i que t'ajudi a realitzar-la, o potser no...

El treball de substitucions pot implicar que al llarg d'un curs es passi per un bon nombre de centres, en tots els quals cal adaptar-se als diferents sistemes de funcionament, cal treballar en diferents nivells educatius -en el cas de secundària fins i tot en diferents assignatures-, cal conèixer nous companys i nou alumnat, i tot això sabent que la teva tasca és avaluada pel director del centre i moltes vegades pels mateixos companys. Tots sabem que l'alumnat no té el mateix comportament davant del professorat substituït, que a causa de la seva temporalitat ha de patir comportaments que difícilment s'adoptarien davant del professor/a titular. Malgrat això, exigim a aquest col·lectiu uns resultats que les seves condicions laborals fan summament difícils d'aconseguir, per no dir gairebé impossibles.

Són tots aquests condicionants els que fan de la feina de substituït/a una tasca difícil i desagradada, poc compresa i encara menys valorada entre l'alumnat, la majoria del professorat i els equips directius. Una feina que és constantment avaluada pels equips directius, i de la qual cosa depèn que continuïs tenint treball. És en aquestes condicions de pressió, angoixa i incertesa, en les que desenvolupen la seva tasca la majoria del col·lectiu de substituïts/es i interins/es, any rere any i sense perspectives de canvi.

De la valoració que fa el Departament d'Ensenyament d'aquesta tasca, tan necessària per al bon funcionament dels centres, no cal parlar-ne gaire, només cal veure la normativa que ha desenvolupat al respecte i en quines condicions laborals manté aquest col·lectiu: sous més baixos (ni triennis ni sexennis), manca d'estabilitat i entrebancs en l'accés.

Nico Espinosa